Влада – Радам!

ГОЛОС УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 121 (1121) ♦ Вівторок, 4 липня 1995 року ♦ Ціна договірна

Точки опори — від моря до моря

В ході зустрічі на найвищому рівні країн—учасниць Чорноморського економічного співробітництва (ЧЕС) у Бухаресті створено політичні структури цієї співдружності, узгоджено статус Ради міністрів закордонних справ країн-учасниць, визначено конкретні спільні проекти, зокрема будівництво автодороги навколо Чорного моря, екологічні та енергетичні програми.

Там же Прем'єр-міністр України Євген Марчук заявив, що зміцнення балто-чорноморського співробітництва є необхідною умовою збереження загальноєвропейського інтеграційного процесу.

«Україна готова сприяти цьому», — заявив наш Прем'єр у своєму виступі 30 червня.

Є. Марчук також закликав до створення необхідної інфраструктури співдружності, найважливішим елементом якої він вважає Чорноморський банк.

Делегація в Канаді

Як повідомила Укрінформу прес-служба Верховної Ради України, 1 липня на Четверте щорічне засідання Парламентської Асамблеї ОБСЄ, яка проходитиме в Оттаві, відбула делегація Верховної Ради України. Очолює делегацію Голова Верховної Ради Олександр Мороз.

Делегація Верховної Ради України візьме участь у засіданні Парламентської Асамблеї ОБСЄ.

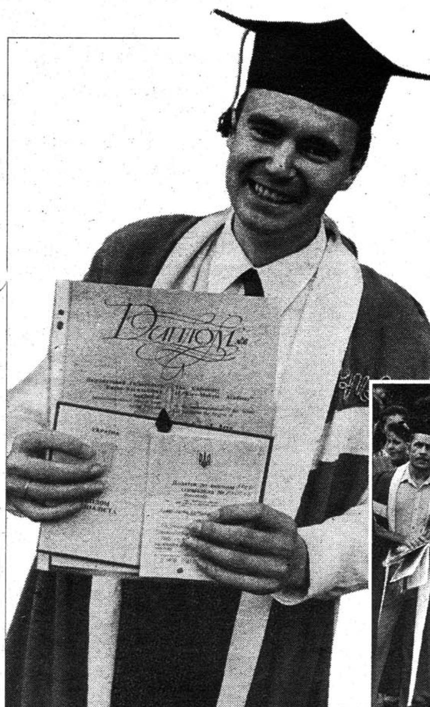

Шість безкозирок на рейді Подолу

Минулої п'ятниці на київському Подолі було свято: перший випуск (по-академічному — конвокація) бакалаврів Києво-Могилянської Академії. Звісно, мантія не зюйдвестка, а шапочка бакалавра не матроська безкозирка, але морська термінологія тут таки доречна: тепер їм належить вийти у невідоме море й довести, що альма-матер відроджена немарно. Бакалаврів усього шестеро. Чому? А це ті сміливці з півсотні перших студентів Академії, що наважились достроково, провчившись три, а не чотири роки, скласти відповідальні іспити. Ось їх імена: Олена Левченко, Надія Мірошниченко — культурологи, Сергій Горін, Сергій Капранов, Юрій Завгородній — релігієзнавці та Артем Рудик — політолог.

(Закінчення на 8-й стор.).

До Києва — інвестиції. До Бонна — Президент

На запрошення федерального Президента ФРН Романа Герцога Президент України Леонід Кучма відбув учора до Німеччини з офіційним візитом. У програмі візиту — переговори з федеральним канцлером ФРН Гельмутом Колем, міністром закордонних справ Клаусом Кінкелем, лідерами ряду провідних політичних партій, представниками ділових кіл.

Як повідомив на прес-конференції керівник управління інформації МЗС України Юрій Сергеєв, зараз є зацікавленість з боку Німеччини в економічному співробітництві з Україною. Про це свідчить, зокрема, відкриття у Києві представництв чотирьох впливових німецьких банків і створення понад 300 спільних підприємств. Німецькі фірми торік вклали в українську економіку понад 100 мільйонів марок прямих інвестицій. Окрім того, у вигляді консультативної допомоги з боку уряду ФРН виділено приблизно 25 мільйонів марок.

Вибори відбулися. Попереду — вибори

У Криму оприлюднено остаточні результати виборів до місцевих органів влади. 53% виборців прийшли на виборчі дільниці, хоча передбачалося 50,2%. Можна констатувати, що вибори в цілому відбулися. Однак якщо на селі органи місцевого самоврядування вже майже укомплектовано (обрано 86,3% голів і 83 депутати сільських та селищних Рад), то в містах вибори відбулися лише у 5 з 11 міст. Як засвідчує виборна статистика, у Сімферополі, Феодосії, Ялті робота з формування нових органів влади, власне, тільки-но почалася. Дещо несподіваний результат виборів: 13 обраним головам міськ- та райвиконкомів виборці знову виявили довір'я, незважаючи на тиск з боку тих політичних сил, які вважають стару номенклатуру основним гальмом прогресу. Насправді ж 13 регіонів півострова, де керівники Рад залишилися ті ж самі, можна назвати регіонами стабільності.

Всього у Криму обрано 253 з 308 голів місцевих Рад усіх рівнів та 3347 із 4297 депутатів. Повторне голосування відбудеться через два тижні після першого туру, а повторні вибори — наприкінці серпня.

Підтверджено повноваження Генерального прокурора

Президент України Леонід Кучма 1 липня підписав Указ про підтвердження повноважень Генерального прокурора України Владислава Дацюка.

Верховна Рада України 21 червня цього року прийняла постанову про звільнення з посади Генерального прокурора України Владислава Дацюка з формулюванням «за грубе порушення службових обов'язків».

В адміністрації Президента України це рішення розцінили як порушення підписаного нещодавно Конституційного договору між Президентом і парламентом, Закону «Про державну владу і місцеве самоврядування», відповідно до якого Генеральний прокурор призначається й звільняється з посади парламентом за поданням Президента.

Віце-адмірали домовляються...

У той час, як Україна й Росія вишукують шляхи поділу Чорноморського флоту, командувачі флотами трьох суміжних держав — України, Болгарії та Румунії — зустрілися в Одесі, аби домовитися про спільні дії. Йшлося не про створення якогось військово-морського блоку, а про речі прозаїчніші — примиром, про те, як поєднати зусилля у справі утримання власних флотів. Віце-адмірали Володимир Безкоровайний, Христо Контров і Георге Ангелеску дійшли висновку, що економічно і організаційно вигідніше робити спільні замовлення на ремонт корабельного устаткування й авіатехніки, мати єдину базу виробництва акумуляторів для підводних човнів, разом випробовувати нову та відремонтовану техніку.

Чи винна злива?

Тривалий час майже двохмільйонний Харків живе без гарячої води. Нещодавно припинено подачу й води холодної. Надзвичайний стан пов'язаний з аварією на насосній станції каналізаційної системи. Харків опинився перед загрозою екологічної катастрофи та масовою епідемією.

Як уже повідомлялося, Диканівська насосна станція вийшла з ладу внаслідок зливи. Неочищені стічні води досягли русла однієї із найбільших харківських річок — Сіверського Дінця. За оцінками спеціалістів, щодоби сюди скидається близько 200 тисяч кубометрів нечистот. Запобігти екологічній катастрофі поки що не вдається.

(Закінчення на 8-й стор.).

Парламентська хроніка

МОЖЛИВО, НИНІШНІЙ ТИЖДЕНЬ БУДЕ ПРОДУКТИВНІШИМ

Денне засідання 30 червня

Верховна Рада мала розглянути проект Закону «Про декларування майна і доходів». Проте обговорення цього документа так і не відбулося. Справа у тому, що народним депутатам було запропоновано три законопроекти, підготовлені Кабінетом Міністрів та окремими парламентаріями. Як зазначив голова Комісії з питань фінансів і банківської діяльності Віктор Суслов, їх доцільно було б доопрацювати і на розгляд сесії винести один спільний. Це рішення підтримала більшість народних депутатів. Обговорення документа планується провести на одному з пленарних засідань наступного тижня.

Наприкінці пленарного засідання сесія розпочала розгляд проекту Закону про внесення змін до чинного законодавства щодо відповідальності посадових осіб. Проте рішення з цього питання не було прийнято, оскільки обговорення не вдалося закінчити у зв'язку з недостатньою кількістю народних обранців у сесійному залі.

У Верховній Раді України

Діяльність трастових компаній (довірчих товариств) — під контроль держави

НА ВИКОНАННЯ доручення керівництва Верховної Ради України Контрольною комісією Верховної Ради України з питань приватизації разом з відповідними міністерствами та відомствами було проведено аналіз діяльності трастових компаній (довірчих товариств) стосовно дотримання ними чинного законодавства.

З цією метою перевірено та проаналізовано діяльність трастових компаній (довірчих товариств), які отримали ліцензії Фонду державного майна на здійснення представницької діяльності з приватизаційними паперами та контролюються фондом в межах його компетенції. В результаті перевірки виявлені численні порушення в роботі з приватизаційними паперами. Найбільш типовими з них є:

— значне перевищення кількості залучених приватизаційних майнових сертифікатів та майна дозволеним обсягом представницьких операцій з приватизаційними паперами, зафіксованим в їх ліцензіях;

— порушення порядку перерахування податків та вимог до проведення грошових операцій, у тому числі з іноземною валютою;

— формування статутних фондів з порушенням діючого законодавства.

Комісією відзначено, що причинами зазначених порушень є недосконалість діючого законодавства, що регулює діяльність трастових компаній (довірчих товариств), в першу чергу з грошовими коштами і майном громадян та юридичних осіб (до цього часу не запроваджена статистична звітність про їх діяльність та фінансове становище, а також законодавча невизначеність державних органів, які повинні здійснювати контроль за цією діяльністю.

Розглянувши 26 червня ц.р. інформацію, подану Контрольною комісією Верховної Ради з питань приватизації, Президія Верховної Ради України визнала неприпустимим становище, яке склалося у діяльності трастових та інвестиційних компаній (довірчих товариств) щодо захисту інтересів громадян при здійсненні операцій з їх коштами та приватизаційними паперами. Було доручено комісіям Верховної Ради разом з Кабінетом міністрів України терміново доопрацювати та внести на розгляд третьої сесії Верховної Ради України проект закону щодо змін та доповнень до діючого законодавства, де передбачити встановлення дієвого державного обліку і контролю за діяльністю трастових компаній (довірчих товариств), а також інших суб'єктів підприємницької діяльності, які залучають кошти громадян для подальшого інвестування, що надалі виключало б можливість проявів зловживань у діяльності зазначених структур та надійно захищало майнові інтереси вкладників.

Організаційний відділ комісій Секретаріату Верховної Ради України.

Напередодні парламентських слухань

Відбулося засідання Оргкомітету по проведенню парламентських слухань про реалізацію в Україні Конвенції ООН «Про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок». Головувала заступник голови Комісії з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин, голова Оргкомітету Карпачова.

В засіданні взяли участь народні депутати України, відповідальні працівники Кабінету міністрів, науковці, представники жіночих і правозахисних неурядових організацій, а також експерти Ради Європи: Хелле Джакобсен — заступник голови Ради з питань рівноправності при Прем'єр-міністрові Данії та Керен Тангберген — експерт Комітету з питань рівноправності чоловіків та жінок Секретаріату Ради Європи.

Було проаналізовано статистичні дані щодо становища жінки в Україні, обговорено найважливіші проблеми жіноцтва нашої країни.

Експерти Ради Європи ознайомили учасників засідання з деякими аспектами міжнародного досвіду вирішення проблем жінок.

Прес-служба Верховної Ради України.

НОВЕ ОБЛИЧЧЯ «НОВОЇ УКРАЇНИ»

«Більше трьох років минуло відтоді, як була започаткована для підтримки демократичних перетворень в нашій молодій державі «Нова Україна». Я був серед тих, хто підтримував її народження», — такі слова адресував Президент нашої держави Леонід Кучма учасникам та гостям четвертого з'їзду об'єднання «Нова Україна».

Два дні в конгрес-холі готелю «Русь» сузір'я українських політиків вело дискусію щодо подальших шляхів і кроків реформування політичної та економічної системи молодої держави.

Тон розмові, безумовно, задав співголова об'єднання Є. Кушнарьов, який у політичній доповіді дав не тільки характеристику нинішньому станові українського суспільства, а й окреслив те коло завдань — як поточних, так і перспективних, — на вирішенні котрих повинне зосередити увагу об'єднання.

Не менш цікавими були спроби узагальнити зроблене за минулий період у доповідях В. Гейця, В. Філенка та В. Кафарського.

Якою бачить Україну відроджене об'єднання? Яке місце у суспільно-політичному житті держави члени організації відводять «Новій Україні»? Зокрема, наголошувалося, що Україна повинна бути президентсько-парламентською державою з соціально орієнтованою ринковою економікою. Делегати з'їзду прийшли до висновку, що наша держава має бути унітарною, децентралізованою, з однією державною мовою — українською.

На їхню думку, нині український політичний спектр не можна вимірювати за класичними європейськими стандартами. Отож делегати вважають, що сьогодні потрібна синтетична ідеологія, яку вони визначили як «соціально-ліберальну». Не відмовляючись від традиційних соціал-демократичних цінностей, у свою політичну палітру члени «Нової України» додають нові відтінки, пов'язані насамперед з визнанням прав та інтересів людини, конкуренцією та індивідуалізмом.

Особливого звучання на з'їзді набула тема майбутньої інтеграції Партії демократичного відродження України і Трудового конгресу України для створення потужного політичного ядра об'єднання.

Головою «Нової України» обрано народного депутата України, мера Харкова Євгена Кушнарьова, його заступниками — голову ради Трудового конгресу України Анатолія Матвієнка та лідера ПДВУ Володимира Філенка.

Отже, у «Нової України» — нове обличчя, нові лідери. Чи відкриється в об'єднання після цього друге дихання? Про це роздуми політиків, делегатів з'їзду.

Валерій Пустовойтенко, міністр Кабінету міністрів: «Цих людей я знаю не один рік — і Анатолія Матвієнка, і Володимира Філенка, і Євгена Кушнарьова. До речі, мера Харкова обрали головою Асоціації мерів міст, яку я раніше очолював, за моєю рекомендацією. Є сподівання, що це об'єднання переросте в потужний політичний блок, який визначатиме державне, політичне і економічне життя України».

Юрій Єхануров, голова Фонду державного майна, координатор ТКУ: «Здійснення економічних реформ потребує серйозної підтримки і еліти, і всього народу. Для того, щоб повести за собою народ, повинно бути потужне центристське угруповання. Інакше здійснити економічну реформу буде важко — ми бачимо, як вона проходить в Україні. І тому ця спроба об'єднати сили навколо програм, які уже започатковані в Україні, дуже важлива».

Олександр Ємець, народний депутат України: «Якщо порівнювати з'їзди об'єднання, можна зробити такий висновок: «Нова Україна» залишається на своїх позиціях. Вона бачить себе силою, яка підтримує економічні і політичні реформи, що створюють нормальне цивілізоване суспільство. Мені здається, що «Нова Україна» більш чітко визначилася в деяких геополітичних питаннях — тих, котрі стосуються України як держави. Скажу так: з'явилось розуміння того, що поняття «патріотизм» і «економіка» дуже і дуже між собою пов'язані».

Олег Таранов, голова Комісії ВР з питань економічної політики та управління народним господарством: «На мій погляд, «Нова Україна» потужна демократична організація центристського напрямку. Саме це й привело мене у її лави».

Іван Сорока, голова Вінницької обласної організації ТКУ: «Об'єднання згуртувало молодих політиків, високопрофесіональних і дуже порядних. Саме їх, на мій погляд, бракувало нашій державі. Отож, хочеться сподіватися, що «Нова Україна» сприятиме становленню справді нової цивілізованої держави Україна».

Анатолій Матвієнко, заступник голови об'єднання «Нова Україна»: «Я чекаю від «Нової України» ту Україну, яка буде багатою, потужною, задовольнить потреби кожного її громадянина. Отож сподіваюсь, що відтепер є кому її захищати, боротися за її розвиток, аби нашою державою могли пишатися нинішні і прийдешні покоління її громадян».

Володимир КОРОЛЮК.

Назар Назарович ЯРЕМЧУК

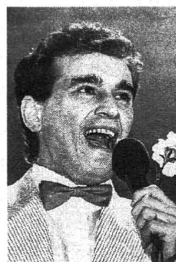

Українське музичне мистецтво зазнало тяжкої втрати. 30 червня 1995 року на сорок четвертому році життя після важкої тривалої хвороби помер видатний український естрадний співак, народний артист України Назар Назарович ЯРЕМЧУК.

Н.Н.Яремчук народився 30 листопада 1951 року в селі Рівня Вижницького району на Буковині в селянській родині.

Закінчив Чернівецький державний університет імені Ю.Федьковича та Київський державний інститут культури імені О.Корнійчука.

З дитинства закоханий у чарівну красу Буковинського краю, народної пісні, співак вже юнаком став провідним солістом вокально-інструментального ансамблю «Смерічка» Чернівецької обласної філармонії, дипломантом Міжнародного фестивалю естрадної пісні «Братиславська ліра» у Чехословаччині та Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Москві.

Майже чверть століття тривала плідна творча діяльність Назара Назаровича, якою він стверджував високі ідеї гуманізму, дружби, самовідданого служіння рідному народу. Його красивий голос звучав натхненно і щиро, закликаючи людей до миру і злагоди.

Широке визнання, любов і шану українського народу здобули у його виконанні яскраві, самобутні пісні композиторів В.Івасюка, П.Дворського, Л.Дутківського, О.Злотника, В.Ільїна, Г.Татарченка на вірші поетів М.Бокая, В.Крищенка, А.Демиденка, Ю.Рибчинського, В.Герасимова та інших. Серед справжніх пісенних шедеврів, що збагатили духовну скарбницю народу, — «Червона рута», «Водограй», «Стожари», «Золотоволоска», «Лелеки з України», «Запорізькі козаки», «Родина». Вони стали своєрідним символом нашого часу, продовженням кращих традицій вітчизняної музичної культури.

Світла пам'ять про чудового співака, музиканта, скромну, чуйну людину Назара Назаровича ЯРЕМЧУКА назавжди збережеться в серцях шанувальників його таланту.

Л.Кучма, О.Мороз, Є.Марчук, Д.Табачник, І.Курас, І.Гнатишин, А.Кругляшов, М.Косів, В.Кравченко, А.Ануфрієнко, А.Авдієвський, Ю.Богатиков, М.Бєліков, О.Білозір, Д.Гнатюк, В.Герасимов, П.Дворський, А.Демиденко, Л.Дутківський, В.Зінкевич, О.Злотник, В.Крищенко, А.Кушніренко, М.Мозговий, Ю.Мушкетик, І.Попович, С.Ротару, Ю.Рибчинський, М.Степаненко, Г.Татарченко, В.Чепелик, Б.Шарварко.

***

Не стало Назарія Яремчука. Телебачення раз у раз передає скорботне повідомлення, але повірити в це неможливо. Здається, ще тільки вчора ми обговорювали його майбутній творчий звіт у Києві, пригадували напружені дні, коли в одній команді об'їжджали села навкіл Косова, виборюючи депутатський мандат.

На одному з останніх концертів йому говорили: побережи себе, а він у відповідь кожним акордом пісні віддавав останні краплини своєї життєвої сили. Ми не знали цього і викликали Назарія ще й ще раз на сцену. Ніби відчували: це востаннє.

Прости!

Багато що змінилося в нашій країні останніми роками. Ми здобули незалежність, і в цьому є частка напруженої, виснажливої праці Назарія Яремчука. Його пісні підточували підвалини тодішньої системи, зароджували віру, вимагали від людей чину, і ніякі ідеологічні відділи не могли зупинити розбуджену душу народу. Наші діти виховувались (і виховуються!) на його творчості. І як дивувалися наші недруги, коли під час референдуму український народ проголосував за незалежність. А хіба міг він зробити інакше, слухаючи пісні у виконанні Назарія Яремчука, в яких завжди лунав голос України.

Щаслива земля, яка подарувала своєму народові такого сина.

Неправда — друг не помирає,
його лиш поруч не стає.

Прийміть у цьому горі мої найглибші співчуття!

Вічна пам'ять співцеві землі української!

Роман ШПЕК,
народний депутат України,
міністр економіки.

Курорти України

НЕ ТОЙ ТЕПЕР МИРГОРОД?

ВЛАСНЕ мова про курорт. Точніше нині це — Миргородське відділення «Укрпрофоздоровниці», яке має чотири санаторії — «Хорол», «Полтава», «Миргород» і «Березовий гай».

— Як і за кращих часів усі вони заповнені відпочивальниками, — не приховує задоволення директор відділення Микола Мельник. — Причому не лише в сезон, а цілорічно. І секретів у тому жодних: намагаємося вести розумну цінову політику. Ми не завищуємо ціни на путівки, як це роблять у багатьох приморських санаторіях, а вдовольняємося помірними прибутками — аби вистачало на розвиток бази, поповнення оборотних фондів, погашення кредитів тощо. Отже, відпочивальники на нашому курорті проти інших заощаджують по 5—15 мільйонів, що, погодьтеся, чимало.

Миргородські санаторії широко знані завдяки цілющим властивостям місцевої мінеральної води, схожої до якої в Україні більше поки що ніде не виявлено. Приваблюють сюди відпочивальників також помірний клімат, мальовнича річка та ліс, сучасна курортна інфраструктура. Досить характерна прикмета: найбільше полюбляють тут оздоровлюватись кияни й мешканці столичної області. І навіть ті з них, хто проміняв Україну на землю обітовану, віддають перевагу у виборі місця відпочинку саме Миргороду, а не якимось там Гаваям.

У цій популярності вбачаємо добрі перспективи вітчизняного курортного бізнесу, розвиток якого сьогодні гальмують недосконалість законодавства та фінансово-економічна нестабільність. Це породжує просто анекдотичні ситуації: з Ізраїлю курортники сюди їдуть, а з Росії — ні. Хоча телефонують, цікавляться умовами відпочинку, присилають навіть заявки, та коли справа доходить до оплати — тут і сам чорт ногу зламає. Як платити, кому, у якій валюті, за яким курсом, доки усе з'ясується і втрясеться — зима настане.

Інша проблема — статус курорту. За формою він — акціонерне товариство, проте в житті це звичайнісінька фікція. Бо в державі досі не визначено докорінне питання: чиєю власністю мають бути оздоровниці — загальнодержавною, колективною, акціонерною, приватною?.. І доки не прийнято закон про профспілки, курорти вважаються поза законом, хоча формально вони ніби й профспілкові. Така невизначеність впливає насамперед на настрої колективу, а він чималий — півтори тисячі працівників. Для провінційного містечка курорт чи не єдиний засіб для виживання: самих лише відрахувань до місцевого бюджету стало дає більш як третину.

Втім, досить буденних проблем, за які медики перед від'їздом на води радять просто забути. Краще завітаймо літнім надвечір'ям під крислатий дуб біля парадного входу до санаторію «Березовий гай». Це — місце зустрічей і побачень. Тут гуртуються від'їжджаючі на екскурсії, прихильники гри в шахи. А за кілька кроків од входу до лікувального корпусу на колесі від старого воза, здійнятому на високій металевій щоглі, звили гніздо лелеки. За народним повір'ям вони приносять у дім щастя і дітей.

Нині на курорті відпочивають і набираються сил одночасно більш як 600 хлопчиків і дівчаток віком од 4 до 14 років. Хто з батьками, а хто з вихователями й учителями. Миргородський курорт визначено як одне з найсприятливіших місць для реабілітації уражених чорнобильською радіацією. До послуг їм — сучасний діагностичний центр, висококваліфіковані лікарі, п'ятиразове харчування, лікувальний пляж, човнова станція, спортивні майданчики, мінеральні ванни, грязелікарня та ще багато різних оздоровчих процедур. За 24 дні близько 80 відсотків дітей повністю позбуваються своїх болячок. І в цьому найбільша радість медиків та батьків. І як лелеки, що через рік знову повернуться сюди, щоб вивести нове потомство, так і люди, хто хоч раз побував у Миргороді, неодмінно приїдуть ізнов — по здоров'я і відпочинок.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Актуально

Літо — пора відпочинку. Але не для всіх?

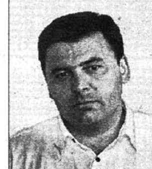

І З 16-ТИ З ПОЛОВИНОЮ тисяч київських дітей, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, цього літа зможе оздоровитися лише третина. Саме стільки заявок надійшло через районні відділи народної освіти в Управління захисту населення від наслідків аварії на ЧАЕС Київської держадміністрації. Батьки тих 11 тисяч, які залишилися, просто не здогадуються, що держава надає їм таку можливість, або ж не знають, куди звертатися. В те, що гаманці наших співгромадян дозволять оздоровити свої чада власним коштом, віриться мало...

За словами начальника Управління захисту населення від наслідків аварії на ЧАЕС Київської держадміністрації Олександра МОРОКО, проблема полягає ще й у тому, що гроші від підприємств до Чорнобильського фонду надходять щомісячно, але влітку кількість відпочиваючих різко зростає, тому одразу відчувається нестача коштів.

— Однак, навіть під час зимових та весняних канікул цього року нам вдалося забезпечити путівками більш як 1,5 тисячі дітей — вони оздоровилися в таборах Закарпаття, Прикарпаття, Криму. Дітей, що стоять на диспансерному обліку в районних поліклініках, забезпечує санаторно-курортними путівками Київське дитяче санаторно-медичне об'єднання.

Малюки, які не зможуть скористатися путівкою, згідно з прийнятою постановою Верховної Ради України «Про організацію оздоровлення і відпочинку дітей та підлітків в Україні влітку 1995 року», отримають грошову компенсацію розміром її середньої вартості. Раніше такі виплати передбачалися тільки для дорослих. Але ж здоров'я не купиш за гроші, тому все ж таки ми радимо не пропустити можливості подихати свіжим повітрям Карпат або ж похлюпатися в Хоролі.

За рішенням Мінчорнобиля 353,5 млрд. карбованців, які було виділено нам на 1995 рік, у першу чергу підуть на оздоровлення дітей, вагітних жінок та «ліквідаторів» 1-ої та 2-ої категорії, яким це просто необхідно в зв'язку з поганим станом здоров'я. Звичайно, про фінансування закордонних поїздок не може бути й мови. Путівки в Крим в цьому сезоні будуть закуповуватися в обмеженій кількості — адже їхня вартість удвічі перевищує середню по Україні.

Треба відмітити, що найкраще питання оздоровлення жителів міста вирішують відділи соцзахисту «чорнобильців» у Печерському та Подільському районах. Величезну роботу з оздоровлення дітей проводять керівники 259-ї та 270-ї шкіл Ватутінського району, — практично вони взяли на себе всю роботу з організації відпочинку учнів улітку. Багато доброго можна сказати про Ватутінське відділення громадської організації «Діти Чорнобиля» — воно самотужки комплектує групи дітей, підбирає супроводжуючих, тоді як «чорнобильський» відділ райадміністрації відмовляється навіть перевіряти списки тих, хто постраждав. Численні скарги надходять також на адресу відділу соціального захисту Мінського району.

Однак зараз більш як 1,5 тисячі київських дітей, які постраждали внаслідок атомної катастрофи, відпочивають на курортах Скадовська, Криму, Полтавщини, Прикарпаття. 20 липня розпочнеться друга зміна, потім — третя...

Так що (якщо ви цього ще не зробили) поспішайте звернутися із заявою про оздоровлення у відділи соціального захисту «чорнобильців» при райвиконкомах або ж за місцем навчання вашої дитини.

АПТЕКА ЗДОРОВ'Я НА КЛОВСЬКОМУ УЗВОЗІ, 13-А

ТАКИХ аптек, як ця, київська, на Кловському узвозі, 13-а, напевне, небагато.

Відвідувач звідси ніколи не піде без потрібних ліків. Адже багатопрофільне науково-виробниче фармацевтичне підприємство «СЄВ-Фармація», їх спільне українсько-угорське підприємство «Береш-Київ», яким належить аптека, співробітничає з фармацевтичними заводами Медімпекс (Угорщина), ЛЕК, КРКА, Тосама (Словенія), Фармахім (Болгарія), Байєр (Німеччина), Сіба-Гейгі (Швейцарія), Бофур-Іпсен (Франція), Россель (Канада), Каірімпекс (Єгипет). Всі препарати зареєстровані і дозволені до застосування в Україні. «Береш-Київ» — співзасновник акціонерного товариства «Лубни-фарм», яке виготовляє цитрамон, калій перманганат, настоянку женьшеню, екстракт електерококу, ротокан, а також комплектує транспортні аптеки.

В аптеці постійно працює лікар-консультант.

Аптека на Кловському узвозі, 13-а, надає послуги, яких не знайдете в інших таких закладах. Наприклад, якщо ви живете далеко від столиці, а потрібних ліків в місцевих аптеках немає, то треба написати листа, і вам їх люб'язно надішлють поштою. Письмово можна отримати і консультацію, залишити замовлення на найдефіцитніші ліки. Якщо це потрібно, ліки вам доставлять додому. Ціни тут помірні.

Приходьте: 252021, м.Київ-21, вул.Кловський узвіз, 13-а; вул.Хрещатик, 2.

Або телефонуйте: 291-48-50, 291-49-48, 293-29-78, 229-09-97, 229-24-34. Факс — 293-06-29.

Від редакції: у замітці «Береш — проти «мирного» атома» («ГУ» за 27.06.95 р.), де повідомлялося, що краплі Береша плюс можна замовити по телефону, його номер названо неправильно. Замовляйте цей препарат по тел. 291-48-50.

Дім від «Академії»

Усім на світі потрібен дім. Але... У наш непевний час на державу надії слабенькі, вдаватися до приватного бізнесу — страшнувато, ще свіжі у пам'яті скандальні історії про трасти, які луснули, та АТ, які прокралися.

Тим приємніше було бачити минулої п'ятниці 118 щасливців, сподівання яких не були обмануті. На спільній презентації Київської Академії Євробізнесу і фінансово-кредитної компанії «Академія» серед вкладників розігрували райони Києва, де вони отримають свої квартири.

За словами комерційного директора КАЄ Ігоря Воробйова, житлові програми фірма почала «катати» два роки тому, створивши приватну альтернативу державному «квартобліку»:

— Вкладники КАЄ-ФФК одержали своєрідний кредит — можливість у році 1995-му придбати квартиру за цінами 1993-го. А ціни протягом цього часу, до речі, зросли майже вдвоє.

Більше того. Протягом двох років ці люди виплатили лише половину вартості свого житла: скажімо, за однокімнатні апартаменти — близько 2,5 тисячі доларів. І вже до 1 серпня вони в'їдуть до нових осель.

Але в майбутньому ми все-таки віддаватимемо перевагу іншому варіантові. Вкладники сплачують половину вартості свого житла, заселяються, після чого протягом 10 років сплачують повну вартість. Як ви вже здогадалися, це дасть можливість їм придбати квартири за цінами, набагато нижчими за ринкові.

Вигода, як то кажуть, обопільна.

Ганна РОМАНЦОВА.

Базарний день	Ціни на основні продукти харчування на ринках України												
	Яловичина	Свинина	Кури	Сало	Олія	Сметана	Сир жирний	Картопля (мол.)	Часник	Морква	Цибуля	Огірки	Помідори
Одеса	250—300	350—450	400—750	100—120	120—140	200—240	100—140	100—120	150—170	80—100	70—90	50—70	120—150
Житомир	200	280	—	180	150	150	130	80	220	—	65—100	—	—
Кіровоград	220—250	350	350—400	180	150	300	120	130	—	40 за 5 шт	70	—	—
Харків	350	500	400	220	140	300	200	100	20—30	—	20	60	150—160
Київ, Лук'янівський ринок	300	430	400	120—150	160	200	130—140	90	170	90	75	80	130

Економічний огляд

Лишилася тільки надія.

Які сьогоднішні реалії економіки України? Відповідь на це запитання дає економічний аналіз. Проте несистемне використання економічних показників лише затушовує ситуацію. Скажімо, про що свідчать і які сторони економічного становища держави та добробуту її громадян характеризують такі, часто згадувані останнім часом, показники, як, наприклад, «зменшення обсягів падіння виробництва», «тенденція до уповільнення темпів спаду», «темпи реформ», «кількість корпоратизованих підприємств» тощо? Природно, мало про що, бо це є розрізнені показники, ізольоване застосування яких не дає і не може дати цілісної картини розвитку економічних і соціальних процесів у державі.

Світова економічна наука і практика для оцінки соціально-економічної ситуації в тій чи іншій країні спирається на комплекс взаємодоповнювальних загальновизнаних критеріїв.

Головними в цьому комплексі є показники виробленого за певний період як у цілому, так і на душу населення країни валового внутрішнього продукту, національного доходу, валового національного продукту. У цьому ж ряду стоять: обсяги експорту, імпорту, сальдо зовнішньоекономічної діяльності та зовнішня заборгованість країни, структура та індекси промислового виробництва, сукупні енергетичні затрати на виробництво одиниці валового внутрішнього продукту, індекси продуктивності праці, інфляції та реальних доходів громадян.

Звичайно, кваліфікований аналіз завжди потребує застосування додаткових параметрів, і їх треба аналізувати. Проте слід твердо сказати, що названі вище показники є тією науковою основою, що відображає економічне життя держави і її громадян. Нехтування деякими авторами такого підходу свідчить або про політичну зашореність і бажання будь-що догодити окремим владним групам, або про недостатній рівень кваліфікації.

Валовий внутрішній продукт

Розпочнемо аналіз із валового внутрішнього продукту (ВВП). Цей макроекономічний показник свідчить про те, яку сукупну вартість кінцевої продукції створено в державі за певний період всіма суб'єктами підприємницької діяльності всіх форм власності і всіх галузей матеріального виробництва та сфери послуг країни.

Який же він в Україні в останні роки і місяці?

Про це свідчать показники, обчислені за сучасною методикою на основі даних Міністерства економіки та Міністерства статистики України, що подані центром макроекономічного аналізу Європейського Союзу в його квітневому бюлетені «Тенденції української економіки».

Таблиця 1

Виробництво валового внутрішнього продукту на душу населення України в 1992–1994 роках, в порівняльних цінах (долари США)

	1992	1993	1994
ВВП на душу населення України	1653	1246	735

За даними Європейського Центру макроекономічного аналізу України (програма Європейського Союзу TACIS).

Як видно з таблиці, вироблений ВВП в розрахунку на одного мешканця України зменшився 1994 року порівняно з 1992 роком в 2,25 раза. Звичайно, абсолютні цифри виробництва ВВП на душу населення за рахунок недекларованих, чи, як кажуть, тіньових доходів, дещо більші за подані. Проте незалежні спостерігачі з упевненістю стверджують, що оборот тіньової економіки 1992 року не був менший порівняно з 1994 роком. І тому величина падіння виробництва ВВП на душу населення за ці два роки навіть в скоригованому вигляді не буде багато меншою від цифри 2,25. А це — значне падіння.

Разом з тим це падіння не було однорідне в часі. Починаючи з лютого 1994 року, вироблений в Україні ВВП вперше за останні роки почав збільшуватися. Спочатку на 3,5 відсотка, а з травня по жовтень — на 5 відсотків за місяць. Та в листопаді 1994 року в результаті різкого цінового стрибка та інших обставин мало місце падіння цього показника на 13,9 відсотка, а в грудні — ще на 4,2 відсотка щодо попереднього місяця. Як наслідок тільки за ці два місяці Україна втратила більш як 2,5 млрд. доларів валового внутрішнього продукту, що добре видно з поданої нижче таблиці.

Таблиця 2

Виробництво ВВП в 1993–1995 роках, в порівняльних цінах (млн. доларів США), поквартально

Рік	I кв.	II кв.	III кв.	IV кв.
1992	19200	23911	21667	21420
1993	18882	17533	16068	12533
1994	8622	9422	10422	9889
1995	8044			

За даними Європейського Центру макроекономічного аналізу України.

На жаль, негативна тенденція триває і 1995 року. ВВП, вироблений у першому кварталі цього року, за даними Євроцентру був на 7 відсотків, а за даними Мінстату України на 10,6 відсотка менший, ніж у першому кварталі 1994 року, хоча об'єктивні умови 1995 року не гірші, ніж у 1994 році.

Навіть якщо врахувати об'єктивні складнощі, які стояли вчора і стоять перед Україною сьогодні, не можна все списувати на анонімні руйнівні процеси як головну причину економічних негараздів, бо дуже часто у цих процесів є конкретні автори, які іноді свідомо, а часто через власну некомпетентність шкодять реформам.

Зовнішньоекономічна діяльність

Слово «економіка» перекладається українською як уміння вести господарство. І, як завжди, особливо добре видно, як ведеться наше господарство, коли дивишся на нього трохи збоку.

Ми купуємо продукцію поза межами України і продаємо різним країнам свою продукцію. Природно, чим краще організована економіка країни, тим більші її експортні можливості, і звичайно ж, вони перевищують обсяги імпорту, в результаті чого країна має позитивне сальдо зовнішньоекономічної діяльності. Останнє характерне для цілковитої більшості розвинених країн світу. А як у нас?

Таблиця 3

Обсяги зовнішньої торгівлі України в 1992–1994 роках, в поточних цінах (млрд. доларів США)

Операції	Роки			
	1992	1993	1994	1995*
Експорт	11,3	10,8	12,9	13,1
Імпорт	11,9	12,7	14,1	15,9
Сальдо	–0,6	–1,9	–1,2	–2,8

*** За даними Мінекономіки України («Економічна доповідь Президента України, 1994 рік», с. 168). Решта даних — Міністерства статистики України.**

Професіоналам і людям, здатним реально оцінювати ситуацію, хоч би яка небажана вона була, ця таблиця свідчить багато більше, ніж усі разом узяті палкі розмови про необхідність фінансової стабілізації та реформ, боротьбу з корупцією чи організованою злочинністю, що саме по собі правильно.

Українське господарство ведеться погано, про що свідчить дисбаланс зовнішньої торгівлі, котрий з року в рік наростає. З таблиці видно й те, що 1994 року була спроба змінити ситуацію на краще шляхом зменшення негативного сальдо.

Проте, судячи з планів на 1995 рік, це, з'ясовується, нікому непотрібне. Інакше чим можна пояснити значне зростання імпорту за практично заморожених обсягів експорту і зростання негативного сальдо на величезну для нас суму в 1,6 млрд. доларів тільки за один рік?

Складемо негативне сальдо за 1992–1995 роки. Отримана сума — 6,5 млрд. доларів — показує, наскільки більше, ніж дозволяли наші реальні можливості, імпортної продукції було спожито в Україні у 1992–1994 роках і ще планowано спожити в 1995 році. Хто і за рахунок чого — флотом, газосховищами, суверенітетом, грошима, землею — віддаватиме ці борги? А якщо розрахуємося зовнішньою позичкою, то її теж треба віддавати, та ще й з процентами.

Одночасно коефіцієнт залежності України від імпорту збільшився за 1992–1994 роки від 14% до 37%, а 1995 року передбачають його зростання до неприпустимої величини — в 43 відсотки. А коли врахувати, що більш ніж половина українського імпорту — енергоносії, левова частка яких надходить лише з однієї країни, то тоді постає запитання — де та межа, за якою країна існує, а суверенітету держави немає? І як близько ми підійшли до цієї межі?

Погляньмо, як йшли справи в питаннях експорту-імпорту в першому кварталі 1995 року.

Згідно з даними Міністерства статистики України та оцінок Євроцентру на базі даних Євростату, країн ЄС та МВФ, експорт нашої держави в першому кварталі цього року становив 2 млрд., імпорт —2,8 млрд. американських доларів, негативне сальдо — 791 млн. доларів. При цьому від'ємне сальдо зростало в арифметичній прогресії від місяця до місяця. Якщо за січень воно становило 134 млн. доларів, то за лютий збільшилося ще на 216, а березень додав ще 440 млн. доларів США. Торік було навпаки: січень— мінус 454, лютий — мінус 90, березень — мінус 52 млн. доларів США.

У першому кварталі 1995 року в Україну було ввезено енергоносіїв на 1 млрд. 937 млн. американських доларів. А це становить, знову ж таки, абсолютний рекорд ля України — 70% всіх витрат з імпорту (1994 року — 51,5%, 1993-го — 58,9%). І є ще один невтішний «світовий рекорд»: Україна — найбільший у світі імпортер газу. Ми імпортуємо газу на 28% більше, ніж США та Великобританія разом узяті. А за споживанням газу на душу населення Україна в 5 разів випереджає Японію і вдвічі — Німеччину.

Крім того, структура українського експорту залишається вкрай неефективною, а в імпорті переважають товари, які в достатній кількості виробляють або можуть виробляти в Україні.

Промисловість

У країні з нормальною організацією економічного життя дорогий та енергоємкий чавун, наприклад, виробляють перш за все як напівфабрикат для виробництва сучасних вітчизняних машин, приладів, устаткування, іншої продукції кінцевого споживання. Тобто сировину виробляють для переробки. Тому, кажучи про реалії промисловості України, треба звертати увагу перш за все на цей аспект, тобто на зміни структури промислового виробництва в Україні.

Таблиця 4

Структура промислового виробництва в Україні в 1991–1995 роках, в % до всього промислового виробництва

Галузь	Роки				
	1991	1992	1993	1994	1995*
Промисловість, разом	100	100	100	100	100
Електроенергетика	3,6	6,4	10,4	12,5	14,8
Паливна промисловість	3,8	14,3	9,3	11,9	14,1
Чорна металургія	9,9	22,7	18,2	21,4	22,2
Хімічна промисловість	5,9	6,7	6,0	6,9	7,3
Машинобудування	26,4	18,6	19,4	15,9	15,5
Легка промисловість	12,3	6,7	6,1	4,3	2,7
Харчова промисловість	24,4	13,6	19,2	16,6	12,0

*** Січень—травень. За даними Міністерства статистики України.**

У 1992–1994 роках і в поточному році в Україні великими темпами зростала частка найбільш енергоємних галузей, що виробляють проміжну продукцію, і стрімко падала частка галузей, що випускають найважливішу — кінцеву продукцію. Міркуйте самі: якщо 1991 року частка електроенергетики в усьому промисловому виробництві становила лише 3,6%, то 1994-го вже 12,5%, а в січні—травні цього року вона зросла до 14,8%. Роль чорної металургії зростала не менш активно: 1991 рік — 9,9%, 1994-й — 21,4%, січень—травень 1995 року — 22,2%.

А як же галузі, що визначають економічне обличчя держави і добробут її громадян, — галузі, заради яких, власне, і мають працювати енергетика, паливна промисловість, чорна металургія? Роль цих галузей стрімко падає, а саме вони, до речі, є головними платниками до бюджету. Якщо 1991 року продукція машинобудування становила 26,4 % усієї промислової продукції, то 1994-го — 15,9 %, а в січні—травні 1995 року — 15,5 %. Легка промисловість України як галузь за ці три з половиною роки практично перестала існувати. Частка легкої промисловості (1991 року становила 12,3 %) впала до 4,3 % 1994-го і до 2,7% в січні—травні 1995 року. Навіть харчова промисловість — традиційно сильна українська галузь — втрачає позиції: 1991 рік — 24,4%, 1994 рік — 16,6% і лише 12% за п'ять місяців цього року.

Але — лишилася

А дехто каже, що в нас не йде структурна перебудова. Структурна перебудова в Україні йде і, на жаль, дуже швидко. Але вона йде в напрямі, протилежному від потрібного. В напрямі вкрай згубному для України. І п'ять місяців цього року не внесли жодних змін до цього процесу. Мало того, вони, на превеликий жаль, лише поглибили його.

Таблиця 5

Темпи падіння виробництва в основних галузях промисловості України в січні—травні 1995 року, в % до січня—травня 1994 року

Галузь	Темпи падіння, %
Електроенергетика	-2,6
Чорна металургія	-5,8
Хімічна промисловість	-4,6
Машинобудування	-23,8
Легка промисловість	-41,0
Харчова промисловість	-17,4
Промисловість, разом	-12,7

За даними Міністерства статистики України.

Постає запитання: чому падіння виробництва в січні—травні цього року в чорній металургії лише 2,6 %, а в машинобудуванні — 23,8%, в хімічній промисловості — 4,6%, а в легкій промисловості — 41%? На здоровий глузд, справді загадкова ситуація, бо щокроку чуємо про енергетичну проблему в Україні, нестачу енергоносіїв, зовнішні борги в цьому зв'язку, а з'ясовується, що галузі, які найменше споживають енергоносіїв (машинобудування, легка промисловість) руйнуємо, а ті, що споживають найбільше енергоносіїв, усіляко підтримуємо.

Дивна політика. Вочевидь не в національних інтересах, бо тільки пріоритетний розвиток прогресивних неенергоємних галузей, що виробляють кінцеву продукцію, дасть можливість Україні стати економічно сильною державою, а українському народові заможне, достойне життя. Та за нинішньої промислової політики чекати цього не випадає.

Споживчий ринок

Один із важливих показників, за яким необхідно ретельно стежити саме в період переходу до ринкової економіки, — роздрібний товарооборот внутрішнього споживчого ринку України. Цифра товарообороту показує, на яку суму купили товарів мешканці країни за певний період. Разом із цифрою, що показує обсяг реалізації платних послуг, ці показники свідчать про місткість внутрішнього споживчого ринку України.

Таблиця 6

Роздрібний товарооборот та обсяг реалізації платних послуг населенню України в січні—травні 1995 року, темпи зниження в % до відповідного періоду 1994 року, в порівняльних цінах

	Січень—березень	січень—квітень	січень—травень
Роздрібний товарооборот	-3,5	-9,2	-9,8
Платні послуги населенню	-27,6	-29,4	-31,9

За даними Міністерства статистики України.

Внутрішній споживчий ринок України звужується. І це парадоксально, бо ми ставимо за мету перехід до ринкової економіки, а категорія внутрішнього, в тому числі споживчого ринку держави, посідає в ній чи не найголовніше місце. Міркуйте самі: роздрібний товарооборот зменшився за січень—травень на 9,8 %, а платні послуги населенню — на 31,9% . Як же ми збираємося в цих умовах забезпечувати перехід до ринкової економіки? Знову парадокс? Якщо так, то вже черговий, в ряду парадоксів зовнішньоекономічної, структурної та промислової політики. Чи не забагато парадоксів в наших економічних реаліях?

Рівень життя та реальні доходи громадян

Погоджуємося з тими політиками, які стверджують, що зрештою головною метою економічних реформ має бути покращання життя українських громадян. Одним із найважливіших економічних параметрів, які описують це поняття, є реальні грошові доходи громадян. Відображаючи реальну купівельну спроможність населення, зміна реальних грошових доходів залежить від двох головних чинників: зростання номінальних грошових доходів (тобто доходів в поточних цінах) та індексу цін. Зрозуміло, що коли номінальні грошові доходи зростають, а ціни стоять на місці, то реальні доходи теж зростають. І навпаки, якщо ціни зростають швидше, ніж номінальні доходи, то реальні доходи громадян зменшуються, бо за ті самі гроші товарів можна купити менше.

Таблиця 7

Індекси зростання споживчих цін, індекс зростання номінальних та відсотки зниження реальних грошових доходів громадян в 1992—1995 роках , в % до грудня попереднього року

	1992	1993	1994	1995 *
Індекс зростання цін, %	2077	10256	502	168
Індекс зростання номінальних грошових доходів громадян, %	1794	3199	446	158
Зниження реальних грошових доходів, %	− 14	− 69	− 11	− 6

*** Січень—квітень.**
За даними Міністерства статистики України.

З таблиці видно, що за 1992—1994 роки в результаті того, що номінальні грошові доходи зростали значно повільніше, ніж ціни, реальні грошові доходи громадян зменшилися: 1992 року на 14 % щодо грудня 1991 року, 1993-го — на 69% щодо попереднього року, 1994-го року — на 11%. На жаль, негативна тенденція зниження грошових доходів громадян триває — в січні—квітні вони знизилися ще на 6%.

Негативними наслідками зниження реальних грошових доходів громадян є не тільки соціальні, пов'язані з падінням рівня життя. Зниження доходів веде до зниження купівельної спроможності населення, відсутності платіжоспроможного попиту на товари довготривалого вжитку, інші товари народного вжитку що, в свою чергу, веде до зменшення їх випуску, зупинення виробництва, зменшення надходжень до бюджету, скорочення програм соціального захисту.

Досвід і надія

Але надія є. Це перш за все наша держава, її величезний потенціал, її громадяни, молодь, яка росте і вчиться, досвід, якого всі набувають, гулі, яких ми набили за три роки, позитивне міжнародне визнання зусиль України, розуміння, що тільки спільною копіткою щоденною роботою без шоку й переломів, крок за кроком можна побудувати нову Україну. Є і деякі конкретні позитивні результати, в тому числі останніх п'яти місяців. Протягом цих місяців був стабільний курс українського карбованця, знизилися темпи інфляції та облікова банківська ставка Національного банку України, навесні відновилася позитивна тенденція перевищення темпів зростання грошових доходів громадян над темпами зростання цін. Стало більше серйозності і виваженості під час обговорення і прийняття рішень, які стосуються розвитку економіки та проведення реформ.

Усе це так, і слава Богу. Проте цього дуже мало. Тим більше що навіть ці невеликі результати досягнено за рахунок погіршання фінансового стану підприємств, зменшення реальних надходжень до бюджету, істотного падіння основних макроекономічних показників. А відбувається це тому, що сьогодні не приділяється належної уваги цілому ряду головних проблем, від яких реально залежить стан економіки України, майбутнє держави, доля наших дітей і онуків. І передовсім це стосується формування внутрішнього ринку, пожвавлення виробництва, структурної перебудови в напрямі зменшення енергоємності досягнення позивного сальдо торговельного і платіжного балансів, підвищення реальної заробітної плати, кооперації виробництва між українськими підприємствами.

Як і в якому напрямі діяти — вже відомо. Є власний і гіркий, і позитивний досвід, є досвід інших країн, які успішно подолали кризу, подібну до нашої. Та поліпшувати справи треба сьогодні, бо завтра робити це буде ще важче.

Юрій ЛЕБЕДИНСЬКИЙ,
директор Науково-дослідного інституту соціально-економічних проблем, доктор економічних наук,
Віталій МЕЛЬНИЧУК,
радник Голови Верховної Ради України, кандидат економічних наук,
Олександр РАДЗІЄВСЬКИЙ,
провідний науковий співробітник Інституту економіки Національної академії наук, доктор економічних наук.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між урядом України та урядом Канади про торговельні та комерційні відносини

Верховна Рада України **постановляє:**
Угоду між урядом України та урядом Канади про торговельні та комерційні відносини, підписану 31 березня 1994 року в м.Києві, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м.Київ, 20 червня 1995 року.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між урядом України та урядом Канади про економічне співробітництво

Верховна Рада України **постановляє:**
Угоду між урядом України та урядом Канади про економічне співробітництво, підписану 24 жовтня 1994 року в м.Оттаві, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м.Київ, 20 червня 1995 року.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про всеукраїнський конкурс «Учитель року»

З метою стимулювання активної участі вчителів у становленні і розвитку національної системи освіти, популяризації кращих педагогічних здобутків і професійної майстерності **постановляю:**

1. Підтримати ініціативу Міністерства освіти України, Академії педагогічних наук України, Творчої спілки вчителів України, Педагогічного товариства України і заснувати щорічний всеукраїнський конкурс «Учитель року».

2. Кабінету Міністрів України затвердити у місячний строк Положення про щорічний всеукраїнський конкурс «Учитель року», передбачивши, зокрема, що переможцям конкурсу присвоюється звання «Заслужений учитель України».

Президент України
Л. КУЧМА.

м.Київ,
29 червня 1995 року.

У КОМІСІЯХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

На засіданнях постійних комісій Верховної Ради України попередньо розглядався проект Національної енергетичної програми до 2010 року.

Свої думки та пропозиції щодо енергетичної політики України, окресленої в програмі, висловили члени комісій з питань паливно-енергетичного комплексу, транспорту і зв'язку, з питань ядерної політики та ядерної безпеки, з питань базових галузей та соціально-економічного розвитку регіонів, з питань Чорнобильської катастрофи та інших.

Народні депутати підтримали комплексний характер проекту. Однак не обійшлось без дискусій, зокрема щодо перспектив розвитку ядерної енергетики, механізмів та джерел фінансування, передбачених для реалізації програми, необхідності вести більш активну енергозберігаючу політику.

В засіданні взяли участь керівники галузей паливно-енергетичного комплексу та провідні вчені України, відповідальні працівники Кабінету Міністрів. Після вивчення пропозицій народних депутатів і відповідного доопрацювання проект Національної енергетичної програми буде внесено на розгляд Верховної Ради України в першому читанні.

Відбулося засідання Комісії з питань законності і правопорядку за участю представників Кабінету Міністрів та МВС України. Було, зокрема, підтримано проект Закону України «Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про пенсійне забезпечення військовослужбовців та осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ». Схвалено основні положення законопроекту «Про профілактику злочинності». Після доопрацювання він повторно розглядатиметься комісією.

Прес-служба Верховної Ради України.

У номер

● *Лондон*

Європа звірятиме час з Біг Беном

Сьогодні у Лондоні мають відбутися вибори нового лідера консервативної партії. Ця подія, безперечно, викличе загальноконтинентальний резонанс. Адже Дж. Мейджор, який подав у відставку (і сподівається на нове обрання), зробив цей крок під тиском і правих, і лівих сил у своїй партії. Перші, так звані «євроскептики», вимагають від нього припинити «безпринципний процес втрати суверенітету Великобританії» у рамках ЄС, ліві («єврооптимісти») — прагнуть до прискорення інтеграції країни до європейських структур. І ті й ті «запаслися» власними претендентами (які, у разі успіху, цілком можуть претендувати на посаду прем'єр-міністра). У свою чергу, сам Дж. Мейджор дратує керівництво ЄС, яке заявляє, що він нібито «паралізує» діяльність Союзу.

Отже, за підсумками виборів у Лондоні пильно стежитимуть у столицях інших 14 членів ЄС. Великобританія — занадто серйозний чинник у загальноєвропейських відносинах, і від того, куди будуть звернені відповідні вектори її політики, значною мірою залежить подальша доля того ж ЄС.

Праві у консервативній партії пам'ятають вислів М. Тетчер: «Стережіться, аби Європа не стала німецькою». Якщо виграють ці сили, конфлікт між Лондоном і Бонном (вже вкотре він проявився на каннській зустрічі ЄС) стане ще більш відчутним. З другого боку, результати виборів у Лондоні будуть аргументом для однієї з сторін у франко-німецьких суперечках, інших конфліктах. Тому сьогодні Європа напевне звірятиме час за Біг Беном.

Володимир САВЦОВ.

● *Сеул*

Жертви інженерної помилки?

Кількість загиблих унаслідок обвалення п'ятиповерхового сеульського універмагу «Сампун» досягла на сьогодні ста трьох чоловік, оголосило міністерство внутрішніх справ Республіки Корея. Поранено 886 чоловік, причому 249 із них — серйозно. Такими, що пропали безвісти, вважаються 246 відвідувачів універмагу та його працівників. У результаті рятувальних робіт з-під уламків визволено живими 130 чоловік. Роботи щодо розчищення завалів і пошуку там людей тривають цілодобово.

«Пересаджувати» досвід не треба, але врахувати його не завадить

Триває офіційний візит Президента Леоніда Кучми до Федеративної Республіки Німеччина. А минулого тижня в Києві відбулася нарада представників українських дипломатичних установ, які працюють за кордоном.

Кореспондент «Голосу України» взяла інтерв'ю у Надзвичайного і Повноважного Посла України в ФРН Юрія КОСТЕНКА. Темою розмови стали відносини України й Німеччини в політичній, економічній, науковій і культурній галузях у контексті візиту Президента.

— Юрію Васильовичу, яким є рівень відносин між країною з уже усталеною демократією і нашою, де вона лише в зародку?

— За час, що Україна розвивається в статусі незалежної держави, Німеччина стала її найбільшим у Західній Європі стабільним і надійним партнером, який підтримує усі наші намагання інтегруватися в європейські структури. Слід відзначити, що для цього напрацьована досить солідна двостороння правова база.

— А які визначено пріоритети?

— Безперечно, економічне співробітництво: торговий оборот двох країн становить 1,5 мільярда марок. Правда, із значним перекосом, на жаль, на користь німецької сторони. Маю на увазі обсяги експорту та імпорту: ми й досі ввозимо товарів більше, ніж продаємо.

— Можете пояснити — чому?

— Причина відома всім, та й чи мало бути інакше, враховуючи перехідний період від планової системи господарювання до ринкової економіки. Україна не має відповідної номенклатури товарів, які можна запропонувати Німеччині.

Але останнім часом спостерігається тенденція, яка свідчить про певний позитивний поворот: почали вивозити не сировину, як це було раніше, а готову продукцію — труби, одяг. Це, звичайно, не верстати й обладнання, але ж і не руда... Проте тенденція від'ємного сальдо, на жаль, зберігається.

А ми ввозимо з Німеччини машини, устаткування, транспортні засоби. Серед проблем те, що досить часто переважає, так званий некритичний імпорт. Як, скажімо, цигарки. Торік їх було завезено в Україну на 28 мільйонів марок — вважайте цю суму такою, що випущена з димом у небо.

Проте диспропорцію між українським імпортом й експортом можна пояснити й тим, що якість наших товарів така, що їх приймуть лише в СНД і третіх країнах. Це неприємно, але така реальність.

— В Україні працюють сотні німецьких фірм — чи не найбільше серед інших країн. Але ж торгівля однонолійною не буває...

— Зрозуміло. У Німеччині досить успішно працює чимало українських фірм. Але, на мій погляд, нам слід іти шляхом залучення німецького бізнесу до України — створювати СП тут, у нас. Це означає, що надійдуть іноземні інвестиції, будуватимуться підприємства, створюватимуться додаткові робочі місця. До речі, в Україні працює вже 300 спільних підприємств, які випускають продукцію. Та, зрозуміло, що зарплата робітників, скажімо в Дніпропетровську і Дюссельдорфі, далеко не однакова, але це живі гроші, які заробляють наші люди.

— Досі ми говорили про економічні відносини. А в політиці що нового?

— Ми ведемо діалог на найвищому рівні. Про це свідчить недавній успішний візит до Німеччини Голови Верховної Ради Олександра Мороза. До речі, він побував у східних землях, в одному з кооперативних підприємств і переконався, що процес роздержавлення не означає знищення й руйнацію.

Звичайно, ці процеси в Україні і в Німеччині не можна порівнювати — умови інші, та й «пересаджувати» досвід навряд чи доцільно, а от врахувати його не завадить.

Особливо у питаннях приватизації. Так, ми не маємо таких коштів, які Західна Німеччина інвестує у Східну. Але цікаво, як держава вирішує цю проблему: за рахунок оподаткування. Німецький бюргер платить казні більше, ніж раніше, чим дуже невдоволений. Але й гордий: працює для відродження нації, допомагає Східній Німеччині. Нам би таке державницьке розуміння...

— Які результати дасть візит Президента Кучми в Німеччину? Ваш прогноз щодо цього?

— Візит надзвичайної ваги: зустрічі з вищими посадовими особами держави, підприємцями провідних фірм, банкірами, виступ у Берліні перед представниками найвпливовіших політичних партій. Все це з тим, щоб визначити спільний темп діяльності в економічному, політичному, науковому, культурному співробітництві. Наш Президент викладе своє бачення реалізації планів входження України в європейські структури, заручиться гарантією підтримки на цьому шляху німецькими лідерами. На мою думку, результати візиту дадуть змогу Україні вийти на новий, більш якісний рівень відносин. І не тільки з Німеччиною.

Інтерв'ю взяла Валентина ПИСАНСЬКА.

Усі зірки...

Сочі. У столиці російських курортів відбувся фестиваль «Кінотавр», на якому було представлено російські та зарубіжні фільми. Серед учасників і глядачів — безліч відомих кінорежисерів, сценаристів, акторів, журналістів. Фільми, об'єднані словом «фестиваль», — досить об'єктивна картина нинішнього кіносвіту. Саме в неї зацікавлено вдивляються глядачі.

На знімку: журі російського конкурсу фестивалю. На передньому плані — актриса Лариса ГОЛУБКІНА, голова — письменник Володимир ВОЙНОВИЧ, актор Георгій ТАРАТОРКІН (праворуч).

Фото Віктора КЛЮШКІНА (ІТАР-ТАРС).

Про кого говорять

Дякую. Я пішов...

Якщо парламент не погоджується прийняти запропонований законопроект, то традиційно керівники держав погрожують відправити його у відставку, а керівники урядів — піти у відставку самим. Прем'єр-міністр Італії Ламберто Діні повівся оригінальніше. Він заявив, що готовий піти з посади, якщо законодавчий орган Італії... схвалить розроблений його кабінетом законопроект про пенсії.

«Якщо закон про пенсії буде, як я сподіваюся, прийнято до парламентських канікул, то я поверну свій мандат на керівництво кабінетом президенту країни», — пообіцяв він. На думку Діні, з прийняттям закону функції його «уряду техніків», створеного для розв'язання конкретних питань, (наприклад, зниження дефіциту, реформа пенсій, державного телебачення), буде виконано, і керівництво країною мають перебрати на себе політики.

Одночасно прем'єр розуміє, що розгляд законопроекту не пройде без проблем: уже висунуто 2700 доповнень і поправок з боку різних партій та фракцій. Якщо ж закон таки буде прийнято, і Ламберто Діні виконає свою обіцянку, то головним претендентом на посаду прем'єра може стати екс-прем'єр, «телевізійний король» Сільвіо Берлусконі. Його блискуча перемога на червневому референдумі, який розглядав принципи організації роботи телебачення, свідчить, що зоря цього політика ще не зайшла.

Юрій КУШКО, «Голос України» (з Душанбе)

І. Шураві в Афганістані

— Рохі, сусіде, — побажав мені афганський прикордонник, і за кілька хвилин я вже був у сусідній державі.

Я їхав знаменитим мостом, яким 1979 року йшли в Афганістан радянські війська, а через 10 років безславно звідти відходили. Позаду залишився Термез.

Здатний пропускати величезний транспортний потік, сталевий велетень нині простоював без роботи. Жодної зустрічної машини.

— У вас віза неправильна, — ошелешив мене афганський прикордонник і, ще раз уважно вивчивши мій паспорт, пояснив, що візу мені видано від імені центрального уряду, а тут, на півночі Афганістану, своя влада, вона не визнає офіційного Кабула і свій президент — Рашид Достум.

Прочекавши півгодини, поки закінчить трапезу начальник, прикордонник затим швидко владнав питання з візою, проставивши в моєму паспорті поряд з «неправильним» штампом місцевий «правильний» штамп.

— Рохі, сусіде, — побажав він щасливої дороги, заспокоївши, що обстановка на дорозі нормальна.

Уздовж дороги як апофеоз тієї безглуздої війни — купи понівеченої радянської військової техніки: десятки бетерів, танків, вантажівок... Траплялися на очі й цілком придатні військові машини. А в глибині території на одному із стратегічних напрямів я побачив цілу армаду — принаймні 50 одиниць бронетехніки, біля яких копошилися афганські солдати.

Через півтори години машина, якою я їхав, досягла Мазарі-Шаріфа — адміністративного центру північної афганської провінції Балх. Перша зупинка — в одній із дипломатичних місій, куди я вирушив, втративши надію достукатися у двері місцевих офіційних установ: у п'ятницю, у вихідний для мусульман день, вони були зачинені.

— Останній спалах бойових дій був тут рік тому, — розповідав мені за чаєм співробітник місії. — Зіткнулися урядові війська та формування генерала Достума. Наш будинок опинився якраз між протилежними сторонами. Довго потім ми латали пошкоджений снарядами дах.

За словами мого співрозмовника, незважаючи на затишшя, обстановка залишається не до кінця стабільною і ясною. Альянси різних афганських угруповань несподівано виникають і руйнуються. На владу в країні претендують 3 головні етнічні громади — пуштуни на півдні, таджики в центрі, узбеки й туркмени на півночі. Останні успіхи прихильників нинішнього Президента Раббані, а саме військова поразка, завдана ними на початку березня переважно пуштунському угрупованню «Талібан», змінили позицію таджиків, що навряд чи влаштовує інших.

Питання політики я зачепив ще раз, коли наступного дня відбулася розмова із співробітником місцевого МЗС:

— За домовленістю з ООН Президент Раббані мав передати владу до рук тимчасової коаліційної ради ще наприкінці березня нинішнього року. Та він не зробив цього. Тому ми його не визнаємо і виступаємо за проведення демократичних виборів у країні, — казав афганський дипломат, випускник радянського вузу.

Мені важко було уявити, як у країні, де зруйновано вікові устої суспільства, можна проводити вибори. Мені незрозуміло було, як можна досягти роззброєння різних угруповань, як, нарешті, досягти компромісу між національними громадами.

«Ні, якнайдалі від політики. І якнайближче до реального життя», — вирішив я і пішов блукати вулицями Мазарі-Шарифа.

(Закінчення буде).

Оголошується прийом до магістратури Київського державного економічного університету

Київський державний економічний університет здійснює підготовку фахівців другого освітнього рівня – магістрів з економіки та менеджменту. Вона має за мету формування високоосвічених кадрів, озброєних сучасними економічними теоретичними та практичними знаннями, необхідними для виконання управлінських функцій в різних сферах діяльності.

До магістратури університету приймаються особи, які мають вищу освіту будь-якого профілю, на такі програми:

Магістр ділової адміністрації:

маркетинговий менеджмент;
менеджмент посередницької діяльності;
менеджмент персоналу;
менеджмент малого бізнесу;
аграрний менеджмент;
виробничий менеджмент;
інвестиційний менеджмент і приватизація;
менеджмент проектів і консалтинг;
фінансовий менеджмент;
банківський менеджмент;
страховий менеджмент.

Магістр з бухобліку та аудиту:

облік і аудит підприємницької діяльності;
облік і аудит у банках;
облік, контроль і ревізія в бюджетних і фінансових організаціях;
облік і аудит в сільськогосподарських формуваннях.

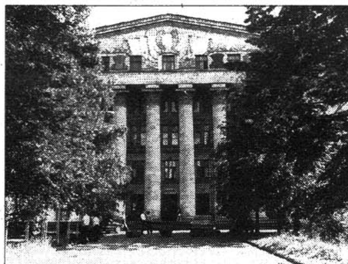

Магістр міжнародного менеджменту:

управління міжнародним бізнесом.

Магістр державного управління:

державні фінанси;
податкова система;
управління зайнятістю;
державне управління економікою;
економічна статистика;
банківська справа.

Магістр інформаційних систем:

інформаційні системи в менеджменті;
інформаційні системи в економіці;
менеджмент інформаційної діяльності.

Прийом до магістратури здійснюється на денну, вечірню і очно-заочну форми навчання. Термін навчання – 2 роки.

Підготовка магістрів проводиться на платній основі.

Прийом документів на всі форми навчання здійснюється до **25 серпня**. Співбесіда проводиться з **28 по 31 серпня.** Навчання розпочинається з **1 вересня** 1995 р.

Вступники подають такі документи: заяву; копію трудової книжки; договір-контракт; копію диплома про вищу освіту; 4 фотокартки розміром 3 х 4 см. Паспорт та оригінал диплома про вищу освіту пред'являти особисто.

Після закінчення магістратури випускники одержують диплом магістра.

З усіх питань прийому до магістратури КДЕУ звертатися за адресою: м.Київ, 252057, проспект Перемоги, 54/1, кім.303, 451-а, тел. 446-19-39.

Реклама

У номер

• Харків

Чи винна злива?

(Початок на 1-й стор.).

Суворо забороняється купання та виловлювання риби. Контроль за дотриманням цього рішення покладено на міліцію та армію. Втім, можна побачити безпечних, що спокійнісінько вудять рибу і насолоджуються водною прохолодою.

Які причини аварії? За офіційними повідомленнями, в усьому винна злива. Однак, відомо й інше. Обладнання на диканівській станції не мінялося років двадцять. Аварії менш значного масштабу траплялися й раніше. До речі, спорудження нової станції вже мало завершитися кілька років тому. Але все бракувало коштів. Після стихії у Харкові не знайшлося насосів необхідної потужності. Тепер їх звозять з усієї України. Працюють пожежні машини, військова техніка. За словами керівника оперативного штабу Володимира Байбикова, аварію вдасться ліквідувати не раніше, як через два тижні.

• Кіровоград

Загинули під час грози

Значних втрат завдали містам і селам області шквалистий вітер та зливи, що останніми днями гуляли Кіровоградщиною. В обласному центрі, в районі Кущівки, знесло дахи будинків, у містах Олександрії, Світловодську, селищі Новоархангельську та інших пошкоджено лінії електропередач, зруйновано 3 мости, залишилися без світла 20 колективних сільгосппідприємств. Та найтяжче — загинули люди. Поблизу села Бандурівки блискавка убила трьох мешканців Олександрії, а біля Вишняківки Кіровоградського району — мешканця Новоукраїнського. Електрострумом від обірваного дроту вбито юнака у Новомиргородському районі.

Нині представники обласної комісії з надзвичайних ситуацій вивчають обставини загибелі людей, створено ремонтні бригади і загони, які ведуть рятувальні роботи вдень і вночі.

• Хмельницький

Клієнти штурмують «Цитадель»

Певно, всі пам'ятають скандал, що спалахнув довкола московського МММ. Подібне сталося і з акціонерною страховою компанією «Цитадель», яка відмовилася не тільки сплачувати обіцяні 1500 відсотків річних, а й взагалі повертати страхові суми своїм клієнтам. У таку халепу АСК вскочила через банкрутство місцевої філії банку «Відродження», що обслуговувала «Цитадель» і розтринькала не лише власні ресурси, а й кошти клієнтів. Відтак облуправління Національного банку України заблокувало рахунки банкрутів.

Шість безкозирок на рейді Подолу

(Початок на 1-й стор.).

Варто зауважити, що «достроковість» не означає «недоученість», просто всі шестеро свого часу вже отримали по одній вищій освіті, тож їхнє нетерпіння цілком зріле, виправдане й вистраждане. Кожен з новоспечених бакалаврів отримав того дня диплом і 500 доларів «на дорогу». Власне, це — премія, заснована паном Миколою Кравцем, головою АТ «Київгума» і головою Надзірної ради Академії. Премія становить 3000 доларів і надалі вручатиметься якомусь одному випускникові «за видатні здобутки в галузі науки, громадського життя й бізнесу». Нині ж вирішено розділити ту суму порівну, на шістьох. Наступного року випускників буде вже до двохсот — ділити буде нераціонально.

Перші бакалаври залишили Академії на згадку про себе символічну черепашку — мовляв, отак ми завждиноситимемо з собою дім цей, як черепаха носить панцир.

Свято було гідним урочистої події. Спікером конвокації виступив відомий філософ Мирослав Попович. Того ж дня заявлено про створення Асоціації випускників НаУКМА і заснування щоквартального журналу «Конвокація».

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

ПРАВІ ВИКЛИКАЮТЬ ЛІВИХ... НА РОЗМОВУ

Нещодавно з ініціативи Української Республіканської партії відбувся «круглий стіл» на тему «Комунізм, демократія, націоналізм: український варіант». Його учасники проаналізували стан розвитку політичної думки в державі, а також висловили занепокоєння загостренням політичного протистояння. Під час дискусії зазначали, що основою для конструктивних стосунків між політичними партіями України має бути чітка державницька позиція.

У роботі «круглого столу» взяли участь представники Української Республіканської партії, Демократичної партії України, Ліберальної партії України, фонду «Українська перспектива», спостерігач від Народного Руху України, а також фахівці-політологи.

— Соціалістична та Комуністична партії, як і інші організації лівого спрямування, цілком проігнорували наші наміри започаткувати діалог. Без з'ясування суперечностей між нами, без вивчення можливих форм співпраці ми не виробимо чіткої концепції незалежної України, — вважає голова УРП Михайло Горинь.

Представники політичних партій висловили наміри співробітничати у захисті національного суверенітету і сприянні трансформувати економіку на ринкових засадах.

Наталя ПЕТЯХ.

Кіно—100. А в душі свята немає...

Невеселі роздуми директора кіностудії ім. О. Довженка Миколи Мащенка

Свята 100-ліття кінематографа, як на мене, у нас немає. Говорячи про ювілей, всі мовчать про фінансування українського кіно. Якщо б уряд виділив гроші хоч на єдину позапланову картину — ото було б свято! Під таку можливість вітчизняні режисери світового рейтингу — Бєліков, Криштофович, Траченко навіть писали сценарії. Деякі з них уже в роботі. До речі, сьогодні на кіностудії в запуску перебуває 12 кіностріч, але немає жодної гарантії, що хоча б одна дійде до знімального майданчика.

Говорити нині про святкування 100-річчя кіно в Україні й пов'язані з цією подією заходи мені не хочеться. У душі свята немає. Мені боляче. Наша держава знаходить гроші на десятки помпезних фестивалів. Розтринькують мільярди на показуху, яка зазвичай завершується великими пиятиками, що їх називають офіційними прийомами. На це витрачають більше коштів, аніж на весь кінематограф...

Я щиро радію за Америку, де за рік знімають до 500 фільмів, за Францію (320 фільмів), за Індію (800 фільмів), за Росію, зрештою, де останнім часом уряд повернувся лицем до кінематографа. Приклад тому — привітання сочинського «Кінотавра» Прем'єр-міністром Віктором Черномирдіним. А в нас протягом останніх шести років на ниві кіномистецтва — неврожай. Раніше знімали до 20 картин на рік, тепер — 3. Ті кошти, які виділено нам на поточний рік, уже закладено в кіновиробництво. З них фінансують перший український музичний водевіль за Котляревським «Москаль-чарівник» і нову пригодницьку стрічку Вадима Іллєнка.

Проблема нашого кіно не тільки в нестачі коштів, а й у дефіциті хороших сценаріїв. Тільки-но з'явиться пристойний сценарій, аж тут і перекупники. Микола Рашеєв написав сценарій музичної казки «Закоханий біс». У Москві він уже пройшов рейтингову комісію і профінансований у розмірі 1 млрд. 200 млн. рублів. Наш міністр культури Микола Яковина погодився знімати цю стрічку на кіностудії ім. О. Довженка, однак грошей на неї ще немає.

Для художника почуття невпевненості найстрашніше. Коли ми його позбудемося, я не знаю.

Ольга ВАУЛІНА.

Спорт

Зірковий злет «Зірки»

Чемпіонат України. Перша ліга. 44-й тур:

Карпати — Закарпаття — 2:1. Первак, 28, Дудник, 32 — Замрій, 83. Хімік (Житомир) — СК Одеса — 4:2. Софілканич, 34, Шевченко, 50, 53, Добровитський, 79 — Юрченко, 89. Динамо-2 — Металург — 3:1, Гусин, 15:60, Семчук, 88 — Коваленко, 58. Металіст — Нафтовик —1:0. Скороход, 81. На 51-й хвилині Майборода (Металіст) не реалізував пенальті. Хімік (Сіверськодонецьк) — ФК Суми — 5:0. Бублик, 3, 12, 70, Мор, 65, Живаченко, 76. Зірка-Нібас — Буковина — 2:0. Борисенко, 44, Олійник, 59. Нафтохімік — Поділля — 0:0. На 32-й хвилині Фокін (Нафтохімік) не реалізував пенальті. Поліграфтехніка — ЦСКА-Борисфен — 2:0. Чуйченко, 11 та 13. Дніпро — Ворскла — 1:1. Гольдін, 19 — Янковський, 88. Скала — Сталь — 1:1. Шуршин, 43 — Плотников, 55. Кристал — Бажановець — 0:0.

От і фінішував чемпіонат України серед команд першої ліги. Як і очікувалося, переможцем стала «Зірка-Нібас». Намагання «Борисфена» наздогнати кіровоградців не увінчалася успіхом. В Олександрії «Поліграфтехніка» вирішила довести своїм прихильникам, що їй під силу змагатися з клубами вищої ліги. Захисники «Борисфена» не зуміли стримати кращого бомбардира ліги Чуйченка, який протягом двох хвилин двічі влучав у їхні ворота. До речі, Чуйченко довів свій особистий снайперський рахунок до 27 м'ячів. Андрій Гусин з київського «Динамо» теж двічі вразив ворота «Металурга», але наздогнати лідера так і не зміг. У нього — 21 м'яч.

Запеклу боротьбу за продовження прописки у першій лізі вели аутсайдери. «Кристал» і «Скала» зуміли здобути заповітне очко, яке робило їх недосяжними для переслідувачів. А от «Карпатам», які перемогли, не вдалося через погану різницю забитих і пропущених м'ячів втриматися у першій лізі. Вони розділили долю ФК Суми.

Втім, підсумки цього чемпіонату фахівці і вболівальники аналізуватимуть і аналізуватимуть. А вчора у другій лізі зустрілися команди, які претендують на місце «Карпат» і ФК Суми. Хто вони, повідомимо у наступних номерах.

Ще одне повідомлення надійшло з київського «Динамо», яке в Кончі-Заспі провело збори команди. Віце-президент клубу Віктор Медведчук поінформував, що виконувач обов'язків головного тренера «Динамо» Микола Павлов запропонував призначити головним тренером Йожефа Сабо. Керівництво АТ «ФК«Динамо» цю пропозицію прийняло. Отже, Й. Сабо знову на чолі «Динамо». М. Павлов став начальником команди. Вперше в історії футболу тренерський корпус, до якого входять також А. Дем'яненко, М. Михайлов та В. Зуєв, взяв на себе колективну відповідальність за кінцевий результат. Тобто в разі невдач всі підуть у відставку. Як відомо вболівальникам, керівництво динамівського клубу вело переговори з В. Лобановським про прийняття ним «Динамо». На жаль, наш відомий фахівець пов'язаний контрактом до кінця 1996 року, і мову про роботу в «Динамо» можна буде вести тоді, коли закінчиться строк дії контракту або його буде перервано.

Олександр ВОЛОДИМИРІВ.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України. Видавець — Президія Верховної Ради України. 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописи не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 358383.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311121.